

pelvis därför att vederbörandes egendoms- och levnadsförhållanden gör behovet därav ringa. Inte heller författningsutredningen fann vid sin prövning av rösträtten att en rösträttsålder som understeg den allmänna myndighetsåldern — enligt dess förslag med ett år — utgjorde något avgörande argument mot en sänkning.

Att de speciella omständigheter som är förknippade med skilda rösträtts- och myndighetsåldrar måste beaktas är uppenbart. De utgör dock enligt vår mening inte ett tillräckligt hinder för ett genomförande av den av oss föreslagna sänkningen av rösträttsåldern. Vi förutsätter nämligen att det skall vara möjligt att finna vägar att reducera olägenheterna, om rösträttsåldern blir lägre än myndighetsåldern, samtidigt som regeln att den som är förklarad omyndig icke skall äga rösta upprätthållas. Hur detta lämpligen skall ske torde böra utredas i särskild ordning. Det bör då erinras om att frågan delvis kommit i ett annat läge i och med att departementschefen avser att tillsätta en utredning med uppgift att bl. a. behandla spörsmålet om olika former av omyndighet. Såsom Svea hovrätt bl. a. framhåller i sitt yttrande över författningsutredningens förslag är det nämligen icke utan vidare klart att rösträtt bör frångas envar som blir förklarad omyndig.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

A. att riksdagen måtte

1. besluta såsom vilande grundlagsändring att rösträttsåldern vid val till riksdagens andra kammare sänkes från nuvarande till året efter uppnådda 18 år,

2. besluta att rösträttsåldern vid kommunala val sänkes på samma sätt; samt

B. att utskottet måtte utarbeta förslag till erforderliga grundlags- och lagändringar.

Stockholm den 27 januari 1965

Sven Gustafson

Ingemar Mundebo

Bertil Ohlin

i Göteborg

Ola Ullsten

Mac P. Hamrin

i Kalmar

Nr 424

Av fru Gärde Widemar, *angående statstjänstemännens oavsättlighet m. m.*

(Lika lydande med motion nr 601 i Första kammaren)

Stockholm den 27 januari 1965

Ingrid Gärde Widemar